

bevist om, hvem der i Delegationen virkelig er Juni-Grundlovens Venner, lige saa vist vide vi ogsaa, at der i den brogede politiske Hær, som Delegationsgrupperne bestaa af, er mangfoldige, som ikke paa nogen Maade ville have et Landsting, hvori der ikke er privilegeret Valgret, som tværtimod i højeste Grad ønske at bevare et Landsting med privilegeret Ret til forskellig Indflydelse her i Landet. Men denne Forskel mellem de forskellige Dele af Delegationen maa ikke komme frem; de Herrer skulle jo være enige, ja, de skulle være saa enige, at det ærede Medlem fra Ringkøbing i Slagelse fortalte sine Tilhørere, at i Bunden og Grunden havde de altid været enige! 20 Aars bitre Kampe — ja, maaske er 20 Aar for meget —, 10—15 Aars bitre Kampe med de stærkeste Ord, med den voldsomste Hudfletten af hverandre have ikke været andet end et Udtryk for, at de i Bunden og Grunden vare enige. Jeg skal ikke her nævne for de Herrer, hvad de have sagt, jeg har adskillige Erindringer om sølsomme Udtryk for den grundige Enighed. Jeg skal kun minde det ærede Medlem fra Æbeltoft om den Dag, det ærede Medlem fra Ringkøbing vendte sig til hans politiske Fører den Gang, den daværende Repræsentant for Møen (Bojsen), og sagde til ham Ordene om Hunden, som vender sig til sit eget Spy. Det var ogsaa Udtryk for en Enighed i Bund og Grund, men det er muligt, at denne Enighed i Bund og Grund nu ogsaa kun kan opretholdes, naar man undviger en Afstemning. Og det, der sker her, er dette, at de Herrer undvige en Afstemning. De have stillet et Forslag om Overgang til Dagsordenen, som med et smukt Ord siger „Juni-Grundloven“, og som med en grim Handling lægger den til Side, men i dette smukke Ord ville formodentlig Juni-Grundlovens Venner i Delegationen finde Tilfredsstillelse for deres Samvittighed.

De ville ikke, fordi de skulle opretholde en tilsyneladende Enighed. Men dernæst ville de ikke, det fremgaar tydeligt ogsaa af det ærede Medlems Tale, fordi de ønske, at Arbejdet paa en Forfatningsrevision skal foregaa under en anden Ledelse. De ønske et andet Ministerium. De ønske, at Arbejdet for Forfatningen skal foregaa under Ledelse af det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede Medlem fra Æbeltoft. Det er en redelig Sag at ønske dette, jeg synes blot, de burde have sagt det ligefrem i deres Dagsorden, at de ikke ønske Grundlovsforandringen under denne Regerings Ledelse, for at

man kan faa at vide, at det er de Herrer, som tilbyde sig til at lede Forfatningsrevisionen her i Landet. Naar det bliver klart for Vælgerne, at det er de Herrer, det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede Medlem fra Æbeltoft, der tilbyde sig som Ledere af Forfatningsrevisionen, ved Befolkningen, hvad den gaar i Møde, og saa kan den vælge, hvilken Ledelse den ønsker for denne Forfatningsrevision.

Men jeg frygter for Udfaldet, hvis det bliver de to Herrer, der komme til at lede den, jeg frygter, naar jeg ser tilbage paa, hvorledes de have ledet Arbejdet paa andre Sager. Jeg frygter, naar jeg ser, hvorledes Arbejdet for den almindelige Valgrets Gennemførelse i Kommunerne endte. Det endte med, at der bevaredes saa megen privilegeret Valgret i Amtsraadet, at hvis der kan bevares lige saa meget af den samme Valgret i Landstinget, er Forfatningsforandringen ikke fuldkommet. Naar jeg ser paa, hvorledes de endte deres Ledelse af Arbejdet paa en Omdannelse af vort Militærvæsen, naar jeg ser, at de Herrer, der begyndte deres politiske Arbejde i denne Sag med at kræve en Indskrænkning i Militærvæsenet og mindre militære Udgifter, ser dem i denne Sommer ende med den militære Ordning, vi fik, maa vi frygte endnu mere for den Forfatningsrevision, der lægges i deres Hænder. Thi saa kunne vi frygte for at ende i en Forfatning, der er værre end Forfatningen af 1866.

Desuden have vi ogsaa af en Udtalelse af det ærede Medlem fra Ringkøbing for nylig set, hvorledes han ser paa Mulighederne for en Forfatningsforandring. Det var ovre i Tim, at det ærede Medlem talte samtidig med, at de Erikonservatives Fører, hans mangeaarige allierede, talte i Fredericia, ved hvilken Lejlighed jeg tror, der var etableret en traadløs Telefonforbindelse mellem de to ærede Politikere, som udtalte sig. Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde da, at naar Regeringen foreslog en Omdannelse af Landstinget, opfordrede den altsaa Landstinget til godvilligt at vedtage sin Omdannelse, altsaa til at begaa Selvmord, og hvis Landstinget ikke godvilligt vilde begaa Selvmord, truede Konseilspræsidenten med Opløsning og Kamp. Men den Vej vilde det ærede Medlem fra Ringkøbing fraraade Vælgerne at betræde. Jeg ved ikke, hvilken Mulighed der er for at komme til en Forfatningsforandring her i Landet, naar Landstinget ikke vil gaa ind paa den, og naar det saa fraraades Vælgerne at betræde den Vej, som fører til at tvinge